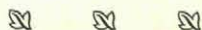

in een griend langs het Hollands diep vonden. Op al deze vindplaatsen groeit de plant zo rijkelijk, dat het haast niet te geloven is, dat zij nog maar zo kort in Nederland zou voorkomen. Toch geloof ik wel, dat dat het geval is. Ik kan mij niet voorstellen, dat ik deze zo opvallende plant over het hoofd gezien zou hebben, vooral in de tijd na 1913, toen ik veel naar *B. connatus* zocht. Ook zou de plant, die door haar sierlijkheid zo opvalt, al was zij voor *B. tripartitus* gehouden, zeker in herbaria voorkomen en onder al het materiaal van *B. tripartitus* in het herbarium van de Ned. Bot. Ver. en verschillende andere Nederlandse herbaria, dat ik gezien heb en dat vaak verzameld is in de streek waar nu *B. melanocarpus* groeit, komt geen enkel exemplaar van laatstgenoemde soort voor. Het gereproduceerde I.V.O.N.-kaartje ¹⁾ geeft de verspreiding van de soort, voor zover die op het ogenblik bekend is. Eigenaardig is wel, dat zij tot nog toe altijd langs de rivier gevonden is op plaatsen, die althans af en toe worden overstroomd. Dit doet verspreiding door het water zeer sterk vermoeden.

Nu ik het toch over de rivieroever heb, wil ik even aanstippen, dat verleden jaar door Reichgelt *Angelica Archangelica* is gevonden in de Ooyse Waard en dat deze Umbellifeer dit jaar ook aan beide Waaloeveren bij Loevesteyn en Dahlem is waargenomen. Ook heb ik de indruk dat verschillende *Aster* en *Solidago*-soorten — Amerikanen evenals de genoemde *Bidens* species — bezig zijn zich langs onze rivieroeveren sterk uit te breiden.

Dordrecht, Oct. 1935.

Ir. A. W. Kloos Jr.

HET NATUURHISTORISCH GENOOTSCHAP IN LIMBURG.

Het Limburgsch Genootschap heeft z'n zilveren jubileum gevierd. Dat is een felicitatie waard! Een felicitatie aan het Genootschap en z'n leden, aan het wakkere Genootschapsbestuur, in het bijzonder aan z'n eerwaarden en door allen hooggeëerden voorzitter Rector Cremers, die het Genootschap van de oprichting af heeft geleid, maar ook een gelukwensch voor alle natuurliefhebbers in Limburg en in het overige Nederland.

Want het Limburgsch Genootschap heeft voor hen allen veel goeds gedaan.

Het heeft de Limburgsche natuur nader tot hen allen en hen allen nader tot de Zuid-Limburgsche natuur gebracht.

¹⁾ I.V.O.N. = Instituut voor Vegetatie-onderzoek in Nederland. Binnenkort hoopt zijn secretaris in dit tijdschrift een en ander over werk en publicatie van dit Instituut mee te delen.

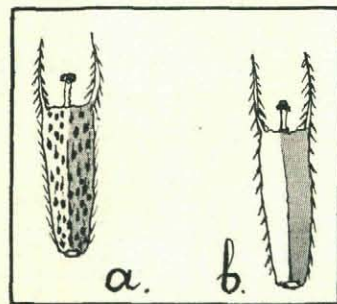

Fig. 1. *Bidens*-zaden.
a. *melanocarpa*. b. *tripartita*.

Het Genootschap vervult in Limburg de rol van een afdeling der N.N.V., maar het doet veel meer. De doelstelling is ook een andere: niet alleen het populariseren van biologische natuurwetenschap, maar ook oorspronkelijk wetenschappelijk onderzoek, wel in de eerste plaats biologische exploratie van het eigen gewest heeft het van begin af nagestreefd.

Toch zijn de leden voor het meerendeel leken-natuurlijefhebbers. Die varen daar niet slecht bij: op vergaderingen en excursies hebben zij rechtstreeks de voorlichting van de wetenschappelijke onderzoekers, specialisten ieder op het eigen gebied: van Rummelen de geoloog voor Z.d. Limburg, Dr. de Wever uit Nuth, de groote Zuid-Limburgsche florist, entomologen als P. Dr. Schmitz, Rector Cremers en Majoor

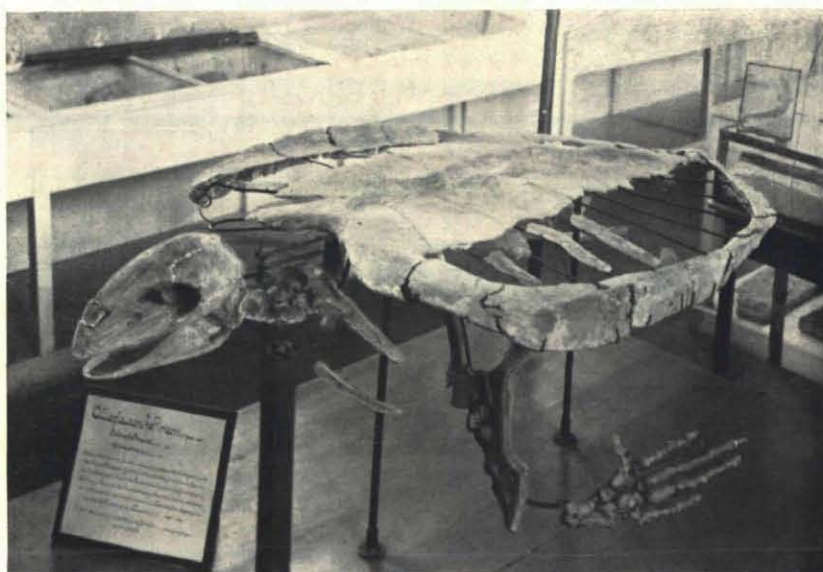

Fig. 1. De groote Schildpad uit de St. Pietersberg in het Maastrichtsche Museum.

Rijk, Dr. Beckers op het gebied van archaeologie en praehistorie en nog meer, ook buiten Limburg erkende autoriteiten.

De werkzaamheden van het Genootschap zijn ook in ander opzicht van wetenschappelijk belang n.l. door het tijdschrift en het Museum.

Het Maandblad is in den loop der jaren uitgegroeid tot een van onze internationaal bekende wetenschappelijke periodieken. De artikelen over dikwijls belangrijke originele onderzoekingen komen in binnen- en buitenland tot hun recht door een uitgebreid internationaal ruilverkeer, welk ruilverkeer natuurlijk ook weer de bibliotheek van het Genootschap ten goede komt.

Het Museum, met steun van de Gemeente Maastricht gesticht en herhaaldelijk uitgebreid, is gevestigd in een ruim en fraai antiek gebouw, een oud klooster, op een van de aardigste oude hoekjes van Maastricht.

In de groote erbij behorende tuin, schilderachtig in een bocht van de Jeker gelegen, brengt de conservator-voorzitter Cremers alle Limburgsche wilde planten in cultuur en nog veel soorten, die in Limburg niet gevonden zijn. Maar ook van allerlei zeldzame en interessante Zuid-Limburgsche dieren heeft de Rector er altijd kweekjes onder zijn hoede, evengoed van zoogdieren en vogels als van amphibieën en reptielen en van de meest diverse insecten.

Het Museum zelf bergt een weelde aan belangrijke collecties van onschatbare waarde voor de wetenschap op verschillend gebied, rijk aan unica en type-exemplaren, zoo dat alle wetenschappelijke werkers voor nu en in de toekomst de Maastrichtsche collecties zullen moeten raadplegen voor hun onderzoek.

De belangrijkste zijn wel de St. Pietersberg-fossielen met die uit de klei van Tegelen en de verschillende Entomologische collecties, door schenking en koop verworven, en niet te vergeten het kolossaal omvangrijke en ongeëvenaard rijk gedocumenteerde herbarium-de Wever, voor de floristiek en voor de historie van het botanisch onderzoek van Limburg van zoo groote waarde, dat met de bijbehorende bibliotheek aan het Museum is afgestaan.

Nog op een ander gebied wordt de activiteit van het Natuurhistorisch Genootschap in Limburg ingezet: natuurbescherming. Onze aan natuurschoon rijkste en voor biologisch onderzoek waardevolste provincie is misschien meer dan eenige andere streek aan alle kanten in voortdurend gevaar. De kostbare natuurkleinodiën liggen er haast overal in de onmiddellijke nabijheid van zich sterk uitbreidende industrie-centra en onder de rook der groote mijnen.

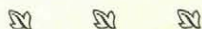
We moeten er niet aan denken, hoeveel schoons en interessants daardoor reeds is verloren gegaan; of misschien is het beter er wel aan te denken en er de leering uit te trekken, hoe noodig het is te waken voor het vele waardevolle, dat er nog over is, om het te beschermen tegen iedere niet absoluut noodzakelijke schending.

Zoo ergens dan is er in Limburg met een goed woord ter rechter tijd gesproken ook in dit opzicht nog veel te bereiken!

En waar het daarin vóór gaat, staan wij allen, natuurliefhebbers in Nederland, achter het jubileerende Genootschap.

Het leve, het groeie, het bloeie!

J. HEIMANS.

MEIJENDEL-ONDERZOEK.

25ste Mededeeling van de Commissie.

RHIZOPODEN UIT HET MOS VAN MEIJENDEL

I. INLEIDING, METHODE EN MATERIAAL.

In April 1931 ontving ik van Dr. A. Schierbeek 10 monsters van mossen van Meijendel met de vraag of ik de rhizopoden ervan zou willen onderzoeken.

Een eerste inzage leverde me weinig nieuws op, maar langzamerhand steeg het aantal soorten tot een voor dit midden zeer belangrijk aantal.